

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia

2011 r.

w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych

Na podstawie art. 20a ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) gatunki i rasy zwierząt wykorzystywanych przez Państwową Straż Pożarną w akcjach ratowniczych;
- 2) szczegółowe zasady szkolenia zwierząt;
- 3) normy wyżywienia zwierząt;
- 4) specjalności ratownicze zwierząt;
- 5) kwalifikacje egzaminatorów i tryb egzaminowania;
- 6) wzory dokumentacji szkolenia i żywienia zwierząt.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) egzaminie – należy przez to rozumieć specjalistyczny sprawdzian opanowania przez zwierzę umiejętności w zakresie danej klasy i specjalności ratowniczej pod kierunkiem jego przewodnika;
- 2) psie ratowniczym – należy przez to rozumieć psa wyselekcjonowanego, posiadającego specjalistyczne wyszkolenie i umiejętności potwierdzone zaświadczeniem, zdolnego w oparciu o posiadane zmysły skutecznie odnajdywać i oznaczać żywe osoby zasypane, zagruzowane lub zaginione w terenie albo przeznaczonego do ratowania interwencyjnego osób tonących;
- 3) zespole – należy przez to rozumieć psa ratowniczego i jego przewodnika;
- 4) ważności specjalności ratowniczej – należy przez to rozumieć okres, w którym zespół może przystąpić do egzaminu klasy I, a w przypadku posiadania specjalności klasy I brać udział w akcjach ratowniczych;

§ 3.1. Państwowa Straż Pożarna może wykorzystywać w akcjach ratowniczych psy ratownicze.

2. Psy ratownicze wybiera się spośród ras zarejestrowanych w Międzynarodowej Federacji Kynologicznej (FCI).

3. Ustala się następujące rasy psów, które mogą być szkolone na psy ratownicze:

- 1) labrador retriever;
- 2) golden retriever;
- 3) flat coated retriever;
- 4) owczarek niemiecki;
- 5) owczarek belgijski groenendael;
- 6) owczarek belgijski tervuerren;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 239, poz. 1589 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 677.

- 7) owczarek belgijski malinois;
- 8) owczarek szkocki collie;
- 9) border collie;
- 10) seter szkocki Gordon;
- 11) airedale terrier;
- 12) hovawart;
- 13) sznaucer średni;
- 14) sznaucer olbrzym;
- 15) springer spaniel;
- 16) foxterier;
- 17) terier walijski;
- 18) terier irlandzki;
- 19) owczarek szetlandzki (sheltie).

4. Psy ratownicze powinny posiadać metrykę wystawioną przez organizację zrzeszoną w Międzynarodowej Federacji Kynologicznej (FCI), tatuaż zgodny z normami tej Federacji lub być oznakowane poprzez zastosowanie elektronicznego nośnika informacji (chip).

5. Właściwy kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej w przypadku stwierdzenia indywidualnych wrodzonych predyspozycji psa do pracy ratowniczej może wyrazić zgodę na szkolenie psa innej rasy niż wymienione w ust. 3.

§ 4. 1. Ustala się następujące specjalności ratownicze psów ratowniczych:

- 1) psy przeznaczone do poszukiwań ludzi zasypanych pod gruzami oraz pod osuwiskami ziemnymi i kamiennymi, zwane dalej „psami gruzowiskowymi”;
- 2) psy przeznaczone do poszukiwań ludzi zaginionych na terenach trudno dostępnych i leśnych, zwane dalej „psami terenowymi”;
- 3) psy przeznaczone do poszukiwań ludzi zasypanych przez lawiny śnieżne, zwane dalej „psami lawinowymi”;
- 4) psy przeznaczone do ratowania interwencyjnego osób tonących, zwane dalej „psami wodnymi”.

2. Dla psów gruzowiskowych i terenowych ustala się następujące klasy:

- 1) klasa 0;
- 2) klasa I.

§ 5. 1. Specjalności ratownicze w klasie 0, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, są ważne przez okres 12 miesięcy od dnia ich uzyskania.

2. Specjalności ratownicze w klasie I, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, są ważne przez okres 18 miesięcy od dnia ich uzyskania.

3. Specjalności ratownicze w klasie I, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, po upływie terminu ważności podlegają weryfikacji przez ponowne złożenie egzaminu.

4. W przypadku, gdy ważności specjalności ratowniczych klasy I wygasają przed terminem egzaminu, są one przedłużane do terminu najbliższego egzaminu tej specjalności ratowniczej w sesji egzaminacyjnej, na którą przypada utrata jej ważności.

§ 6.1. Szkolenie psa ratowniczego w specjalnościach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, prowadzone jest w czterech etapach.

2. Etap pierwszy obejmuje okres od przydzielenia przewodnikowi psa, w którym należy poddać psa socjalizacji środowiskowej oraz wyszkolić w zakresie podstaw posłuszeństwa, do momentu sporządzenia przez egzaminatorów, o których mowa w § 8 ust. 4, oceny mentalności i przydatności psa do dalszego szkolenia. W przypadku oceny negatywnej może ona być powtórzona po upływie od 3 do 4 miesięcy, a w przypadku uzasadnionym stanem zdrowotnym

psa powtórzona nie później niż po upływie 12 miesięcy od dnia uzyskania oceny negatywnej. Powtórna ocena negatywna jest oceną ostateczną, eliminującą psa z dalszego szkolenia, co skutkuje wycofaniem psa ze służby.

3. Etap drugi obejmuje okres od momentu pozytywnej oceny mentalności psa do momentu zdania egzaminu klasy 0. W okresie tym należy psa wyszkolić w zakresie posłuszeństwa użytkowego i współpracy oraz lokalizacji osób i ich oznaczania.

4. Etap trzeci szkolenia obejmuje:

1) szkolenie przygotowawcze do egzaminu gruzowiskowego lub terenowego klasy I z zakresu technik i technologii poszukiwań, realizowane w ramach szkoleń doskonalących przeprowadzanych przez wyznaczone przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, szkoły Państwowej Straży Pożarnej i właściwe ośrodki szkolenia Państwowej Straży Pożarnej;

2) egzamin klasy I i uzyskanie przez psa specjalności ratowniczej.

5. Etap czwarty obejmuje dalsze szkolenie doskonalące prowadzone we właściwych jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej przez osoby szkolące psy ratownicze na potrzeby Państwowej Straży Pożarnej.

§ 7. Szkolenie specjalistyczne lawinowe lub wodne prowadzone jest przez podmioty, o których mowa w art. 40 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857 i Nr 151, poz. 1014).

§ 8. W zakresie specjalności, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, egzamin przeprowadzany przez Komendę Główną Państwowej Straży Pożarnej, wspólnie z wyznaczoną przez Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej jednostką organizacyjną Państwowej Straży Pożarnej, jest jedyną formą weryfikacji specjalności psa ratowniczego i przewodnika.

§ 9.1. Egzaminy w specjalnościach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, są przeprowadzane przez komisję egzaminacyjną.

2. Komisja egzaminacyjna składa się z:

- 1) przewodniczącego;
- 2) dwóch egzaminatorów.

3. Przewodniczącego powołuje i odwołuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej spośród funkcjonariuszy lub pracowników Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej.

4. Egzaminatorów powołuje i odwołuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej na wniosek przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, spośród osób które:

- 1) ukończyły z wynikiem pozytywnym szkolenie instruktora psów ratowniczych, zakończone egzaminem, przeprowadzonym w wyznaczonych szkołach i ośrodkach szkolenia Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) mają doświadczenie i udokumentowaną praktykę w szkoleniu psów w ramach Związku Kynologicznego w Polsce lub jednostkach podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

§ 10.1. Egzaminy w specjalnościach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, są organizowane dwa razy w roku w sesji wiosennej i jesiennej.

2. Szczególne warunki obiektów, na których przeprowadza się egzaminy, szczegółowy przebieg testów współpracy i zachowania się psa w stosunku do żywego człowieka oraz prób poszukiwawczych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

3. W sesji organizuje się przynajmniej jeden egzamin gruzowiskowy i terenowy klasy 0 oraz przynajmniej jeden egzamin gruzowiskowy i dwa egzaminy terenowe klasy I.

4. Terminy i miejsca egzaminów w danej sesji egzaminacyjnej wyznacza przewodniczący komisji egzaminacyjnej.
5. Komunikat o terminach i miejscach, w których będą przeprowadzane egzaminy ogłasza się na stronie internetowej Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej w czwartym kwartale roku poprzedzającego egzaminy.
6. Informację szczegółową o terminach i miejscach przeprowadzania egzaminów ogłasza się na stronie internetowej Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej nie później niż na 30 dni przed dniem egzaminu.
7. Lista zgłoszeń do egzaminów jest zamykana ostatecznie na 14 dni przed dniem egzaminu.
8. Liczba zespołów dopuszczonych do egzaminów może być ograniczona przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej ze względów organizacyjnych.

§11.1. Egzaminy w specjalnościach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt1 i 2, przeprowadza się w każdych warunkach atmosferycznych, o dowolnej porze dnia i nocy, z zachowaniem niezbędnych środków bezpieczeństwa.

2. Przed przystąpieniem do egzaminu przewodnik psa ratowniczego musi przedłożyć przewodniczącemu komisji do wglądu:

- 1) aktualny dowód szczepienia psa przeciwko wściekliźnie;
- 2) dowód ubezpieczenia przewodnika od następstw nieszczęśliwych wypadków.

3. W przypadku gdy przewodnik nie przedstawi dokumentów, o których mowa w ust. 2, zespół nie może przystąpić do egzaminu.

4. Kolejność zdawania egzaminów w danej klasie podczas sesji egzaminacyjnej przez zespoły ze wszystkich grup poszukiwawczo-ratowniczych wyłania się w drodze losowania, z tym że przewodnicy z sukami niesterylizowanymi zdają egzamin jako ostatni.

§ 12.1. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej przerywa egzamin w specjalnościach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 i 2, w przypadku:

- 1) wezwania do akcji ratowniczej;
- 2) nagłej zmiany warunków atmosferycznych zagrażającej bezpieczeństwu;
- 3) nagłej zmiany stabilności gruzowiska zagrażającej bezpieczeństwu;
- 4) rażącego naruszenia przez zespół zasad bezpieczeństwa działań;
- 5) rażącego nieetycznego zachowania się przewodnika lub naruszenia przez niego zasad samodzielnej pracy poszukiwawczej psa, zgłaszanych zgodnie przez obu egzaminatorów oceniających pracę tego psa;
- 6) ewidentnego braku motywacji psa do poszukiwania, zgłaszanych zgodnie przez obu egzaminatorów oceniających pracę tego psa.

2. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej może przerwać egzamin w specjalnościach, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt1 i 2, w przypadku:

- 1) przypadkowego ujawnienia się pozoranta;
- 2) zasłabnięcia lub uszkodzenia ciała przewodnika albo pozoranta;
- 3) zasłabnięcia lub uszkodzenia ciała psa;
- 4) nieprawidłowego zachowania się psa w stosunku do pozoranta, zwłaszcza celowego użycia zębów lub pazurów w stosunku do pozoranta lub jego wyposażenia;
- 5) niesprowokowanej agresji psa w stosunku do człowieka lub do innego psa.

3. Nieuzasadnione przerwianie przez przewodnika próby lub zaistnienie przypadków określonych w ust. 1 pkt 4 – 6 oraz w ust. 2 pkt 4 i 5 jest jednoznaczne z niezdaniem całego egzaminu.

4. Przewodnik w trakcie każdej próby może zgłosić konieczność jej przerwania w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 1-3.

5. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej może zawiesić egzamin na czas niezbędny do potwierdzenia przypadków, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6 oraz w ust. 2 pkt 4 i 5.

6. Jeżeli egzamin został przerwany w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3 i w ust. 2 pkt 1 i 2, należy powtórzyć go w całości, w miarę możliwości w tej samej sesji egzaminacyjnej.

§ 13.1. Wzór arkusza oceny testów współpracy i zachowania się psa w stosunku do człowieka oraz wzór arkusza oceny próby poszukiwawczej określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Niezwłocznie po zakończeniu egzaminu przewodniczący komisji egzaminacyjnej informuje przewodnika o wyniku egzaminu wraz z uzasadnieniem. Po zakończeniu egzaminu komisja egzaminacyjna, na podstawie arkusza egzaminacyjnego, sporządza protokół egzaminacyjny.

3. Wzór arkusza egzaminacyjnego i wzór protokołu egzaminacyjnego określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej może dla przewodników z grupy poszukiwawczo – ratowniczej, która organizowała egzamin terenowy w danej sesji, wyznaczyć dodatkowy termin egzaminu terenowego, który powinien być zorganizowany podczas egzaminu gruzowiskowego klasy I w tej samej sesji.

§ 14.1. Egzaminy specjalności gruzowiskowej i terenowej klasy 0 organizuje się na dowolnych obiektach spełniających warunki określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Egzaminy klasy 0 składają się z testu zachowania się psa w stosunku do człowieka i próby poszukiwawczej. Test przeprowadza się bezpośrednio przed próbą poszukiwawczą.

3. Minimalny wiek psa zezwalający na przystąpienie do egzaminu klasy 0 wynosi 18 miesięcy.

4. Podczas egzaminów klasy 0 ocenia się:

- 1) motywację psa do pracy;
- 2) umiejętność lokalizacji i oznaczania osób w różnych strefach o różnej skali dostępności;
- 3) umiejętność samodzielnej pracy i współdziałania zespołu w różnych strefach dostępności;
- 4) możliwości psychofizyczne i wytrzymałość psa;
- 5) odporność zespołu na bodźce zewnętrzne stanowiące elementy pozoracji przeszkadzającej;
- 6) poziom posłuszeństwa psa i możliwości kierowania psem z dystansu;
- 7) poziom sprawności fizycznej i zdolności pokonywania przeszkód.

5. Egzaminy klasy 0 są zdane, jeżeli zaliczone są testy i próba, o których mowa w ust. 2

6. Celem egzaminów klasy 0 jest wyłonienie zespołów spełniających minimalne wymagania dopuszczające do dalszego szkolenia i egzaminu klasy I.

7. Po zdaniu egzaminu klasy 0, przewodniczący komisji egzaminacyjnej wystawia dyplom klasy 0, według wzoru określonego w załączniku nr 4 do rozporządzenia. Dyplom ten dopuszcza do egzaminu klasy I danej specjalności.

8. Jeżeli zespół zda po raz pierwszy egzamin klasy I, w okresie 12 miesięcy od zdania egzaminu klasy 0 nie musi ponownie zdawać egzaminu klasy 0.

§ 15.1. Egzaminy specjalności gruzowiskowej i terenowej klasy I organizuje się na dowolnych obiektach spełniających warunki określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia, z tym że zespoły poszukiwawcze, których właściwym obszarem działania jest województwo, na terenie którego przeprowadzane są egzaminy, nie mogą w nich uczestniczyć, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej, po konsultacji z egzaminatorami, w indywidualnych przypadkach może dopuścić zespół, którego właściwym obszarem działania jest województwo na terenie którego przeprowadzane są egzaminy, do egzaminu specjalności gruzowiskowej i terenowej klasy I.

3. Egzaminy, o których mowa w ust. 1, składają się z testów współpracy i zachowania się psa w stosunku do człowieka oraz próby poszukiwawczej. Testy przeprowadza się bezpośrednio przed próbą poszukiwawczą.
4. Jeżeli podczas jednej sesji egzaminacyjnej zespół przystępuje do egzaminów różnych specjalności ratowniczych test współpracy, o którym mowa w ust. 3, przeprowadzany jest jeden raz.
5. Zespół przystępujący do egzaminów klasy I po raz pierwszy powinien:
 - 1) posiadać ważną specjalność klasy 0;
 - 2) ukończyć szkolenie, o którym mowa w § 6 ust. 4 pkt 1, lub zdać test z zakresu technik i technologii poszukiwań, w okresie 12 miesięcy od dnia złożenia egzaminu klasy 0.
6. Pies przystępujący do egzaminu klasy I po raz pierwszy musi mieć ukończone 24 miesiące.
7. Egzaminy klasy I są zdane, jeżeli zaliczone są testy i próba, o których mowa w ust. 3.
8. Po zdaniu egzaminu klasy I przewodniczący komisji egzaminacyjnej wystawia zaświadczenie o ważności specjalności ratowniczej, według wzoru określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia.
9. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 8, uprawnia do udziału w akcjach ratowniczych.

§ 16. Psy ratownicze Państwowej Straży Pożarnej żywione są zgodnie z normami wyżywienia, ustalonymi w grupach wiekowych. Wysokość i tabele norm wyżywienia określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 17. Przewodnik psa ratowniczego prowadzi dokumentację szkolenia i żywienia psa ratowniczego gruzowiskowego lub terenowego w formie "Książki Psa Ratowniczego Państwowej Straży Pożarnej", której wzór określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 lutego 2005 r. w sprawie zwierząt wykorzystywanych w akcjach ratowniczych (Dz. U. Nr 35, poz. 315).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**Minister Spraw Wewnętrznych
i Administracji**

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wykorzystywania zwierząt w akcjach ratowniczych podyktowana jest koniecznością modernizacji, uzupełnienia i uściślenia niektórych przepisów, wynikających z doświadczeń zebranych w toku ponad pięcioletniego jego stosowania. Brak wskazania w obowiązującym rozporządzeniu metod oceny sprawdzającej przydatność psa do szkolenia powodował wielokrotnie trudności w eliminowaniu ze szkolenia psów o małej przydatności do ratownictwa. Równocześnie całkowicie nie sprawdził się system egzaminów specjalności gruzowskiej i terenowej klasy II, które uprawniały do udziału w działaniach ratowniczych poza granicami państwa. Projekt rozporządzenia w proponowanej wersji wprowadza ocenę mentalności psa i jego przydatności do szkolenia specjalistycznego, które przeprowadzane we właściwym okresie życia psa, umożliwią wyselekcjonowanie psów wykazujących się predyspozycjami psychofizycznymi, niezbędnymi do szkolenia na psa ratowniczego jeszcze na etapie wstępnym, co zminimalizuje koszty związane z inwestowaniem w nieodpowiedni materiał kynologiczny. Drugim elementem selekcji psów na etapie szkolenia jest wprowadzenie egzaminów klasy „0”, których zdanie decyduje o dalszym procesie szkolenia psa. Równocześnie zmiany proponowane w trybie egzaminowania jednoznacznie definiują warunki organizacji egzaminów i jego przebieg, co umożliwiło wprowadzenie jednej klasy specjalności uprawniającej do udziału w akcjach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza jej granicami.

Nowe rozporządzenie zastąpi obowiązujące obecnie rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 lutego 2005 r. w sprawie wykorzystywania zwierząt w akcjach ratowniczych (Dz. U. Nr 35, poz. 315).

W stosunku do obecnie obowiązujących przepisów zmiany te są następujące.

1. W § 2 uzupełniono słownik o definicję psa ratowniczego i zespołu, co umożliwia precyzyjne definiowanie wymogów organizacji i przeprowadzania egzaminów.
2. W § 4 ust. 1 zawężono specjalności psów ratowniczych do specjalności przeznaczonych do poszukiwania ludzi żywych. Eliminując równocześnie specjalność „psy zwłokowe”, psy te z założenia nie poszukują osób żywych.
3. W § 5 ust. 4 zdefiniowano ważność specjalności klasy I w okresie pomiędzy sesjami egzaminacyjnymi, co dotychczas nie było zdefiniowane i było różnie interpretowane.
4. W § 6 ust. 2 poprzez wprowadzenie oceny mentalności i przydatności psa do dalszego szkolenia wskazano metodę sprawdzenia przydatności psa do dalszego szkolenia, równocześnie jednoznacznie definiując tryb eliminacji nieodpowiedniego materiału kynologicznego.
5. W § 8:
 - a) ust. 2 zmniejszono liczbę członków komisji egzaminacyjnej do trzech, co umożliwi równoczesną pracę dwóch – trzech komisji podczas tej samej sesji egzaminacyjnej;
 - b) ust. 4 doprecyzowano tryb powoływania i odwoływania egzaminatorów, jak również wskazano obligatoryjne szkolenie instruktora psów ratowniczych, co w procesie egzaminowania w znaczący sposób ujednotoczy kryteria oceny pracy psa.
6. W § 9:
 - a) ust. 6 zmieniono terminy ogłaszania i miejsca przeprowadzania egzaminów,

- b) w ust. 7 zmieniono termin zamknięcia listy zgłoszeń do egzaminów z pięciu na czternaście dni, wprowadzając jednocześnie możliwość ograniczania przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej liczby zespołów dopuszczonych do egzaminów, w dotychczasowym przepisie nie było takiej możliwości, co wielokrotnie powodowało konieczność przeprowadzania egzaminów przez kilka dni.
7. W § 10:
- a) ust. 2 nałożono na przewodników obowiązek przedłożenia przed egzaminem dowodu aktualnego szczepienia psa przeciwko wściekliźnie i ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków. Zagadnienia powyższe nie były w dotychczasowym rozporządzeniu uregulowane, a ze względów bezpieczeństwa, jak i ewentualnych roszczeń, muszą być one precyzyjnie określone.
- b) ust. 3 określono jednoznacznie, że brak dokumentów, o których mowa w ust. 2, uniemożliwia zespołowi przystąpienie do egzaminu,
8. W § 11:
- a) ust.1 określono przypadki, w których egzamin jest przerwany - rozszerzając w pkt 5, w stosunku do obowiązującego przepisu, przyczyny przerwania egzaminu,
- b) ust. 2 rozszerzono przypadki w stosunku do obowiązującego przepisu, w których egzamin może zostać przerwany,
- c) ust.3 określono jednoznacznie przypadki przerwania egzaminu, których zaistnienie powoduje niezdanie całego egzaminu,
- d) zmiany w § 11 zostały spowodowane koniecznością jasnego sprecyzowania zachowań przewodnika, jak i pracy psa, skutkujących przerwaniem egzaminu lub powtarzaniem egzaminu. Zaproponowane rozwiązania mają do minimum ograniczyć różne interpretacje przez przewodników zachowań powodujących niezdanie egzaminu.
9. W § 12 ust. 4 wprowadzono możliwość zorganizowania dodatkowego egzaminu terenowego dla grup, które w danej sesji organizowały taki egzamin. Jest to spełnienie postulatu, aby organizacja egzaminu nie powodowała nierównego dostępu do egzaminów.
10. W § 13 określono warunki organizacji, testy, cele i założenia egzaminu klasy 0, który zgodnie z założeniami ma stanowić drugi po ocenie mentalności i przydatności do szkolenia element selekcji psów do szkolenia ratowniczego. Określono również warunki zdania egzaminu. W stosunku do obowiązującego rozporządzenia jest to całkowicie nowe rozwiązanie, wskazujące jakimi cechami powinien wykazać się zespół na tym etapie szkolenia. Wprowadzenie na tym etapie testu zachowania się psa w stosunku do człowieka ma na celu jak najwcześniejsze eliminowanie psów wykazujących niedopuszczalną w ratownictwie „agresję”.
11. W § 14 określono warunki, jakie musi spełnić zespół przystępujący do egzaminu klasy I, wymogi co do organizacji egzaminu, testy i warunki zdania egzaminu. Warunki, jakie musi spełnić zespół przystępujący do tego egzaminu, w stosunku do obowiązującego przepisu uzupełniono o wymóg ukończenia szkolenia lub zdania testu z zakresu technik i technologii poszukiwań. Równocześnie do paragrafu tego wpisano, jakie uprawnienie nabywa zespół po zdaniu egzaminu.
12. Zlikwidowano całkowicie załącznik nr 1 w zakresie elementów podlegających ocenie podczas próby sprawnościowej i poszukiwawczej, a wzory arkuszy ocen każdej z prób zostały przeniesione do załącznika nr 3.

13. Załącznik nr 1 w projekcie rozporządzenia stanowi. W załączniku nr 1 (załącznik nr 2 dotychczasowego rozporządzenia) w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów najistotniejsze zmiany są następujące:

- a) Określono precyzyjnie wymogi przygotowywania obiektów i kryjówek pozorantów dla przeprowadzenia prób poszukiwawczych terenowych i gruzowiskowych. W próbie poszukiwawczej terenowej wprowadzono dwa osobne pola, zwiększając równocześnie do trzech liczbę pozorantów,
- b) Zdefiniowano zasady oznaczenia osoby żywej przez psa. Regulacja ta jest realizacją postulatów zgłaszanych przez egzaminatorów i przewodników psów, ma na celu jednoznaczne określenie wymogów oznaczania i uniknięcie różnych interpretacji,
- c) Wprowadzono test współpracy zawierający nową próbę posłuszeństwa, próbę sprawnościową w formie niezmienionej w stosunku do obowiązującego przepisu i nową próbę kierowania psa w dystansie. Nowowprowadzone próby mają na celu sprawdzenie (przed próbą poszukiwawczą), w jakim stopniu przewodnik jest w stanie panować nad zachowaniem psa i kierować nim do poszczególnych zadań,
- d) Wprowadzono nowy test zachowania się psa w stosunku do człowieka. Celem tego testu jest sprawdzenie, czy pies zmotywowany do pracy jest w stanie zapanować nad niepożądanym zachowaniem, tj. używaniem zębów, drapaniem itp.,
- e) W próbach poszukiwawczych gruzowiskowych i terenowych w obydwu klasach wydłużono czas trwania próby do 40 minut,
- f) W próbach poszukiwawczych klasy 0 wprowadzono dopuszczalność nieodnalezienia jednego pozoranta. W dotychczasowej regulacji wszyscy pozoranci musieli być odnalezieni,
- g) W próbie poszukiwawczej terenowej wprowadzono dwuetapowość, co jest konsekwencją podziału obiektu przygotowanego do tej próby na dwa pola.

14. W pozostałych załącznikach nie wprowadzono zmian merytorycznych, tylko zmiany redakcyjne i edytorskie wynikające ze zmian poszczególnych przepisów.

Przedmiot projektowanej regulacji, poprzez doprecyzowanie niejasnych pojęć i złagodzenie dotychczasowych wymagań, wpływa pośrednio na ograniczenie uznaniowości w ocenie pracy zespołów podczas egzaminów oraz ujednoczenie nabywanych uprawnień do działań na terytorium państwa i poza jego granicami.

Powyższe rozporządzenie nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Rozporządzenie dotyczy wszystkich podmiotów ratowniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 18 lutego 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego (Dz. U. Nr 46, poz. 239).

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia w ramach konsultacji zostanie przekazany:

- a) Zarządowi Głównemu Związku Kynologicznego w Polsce;
- b) Zarządowi Głównemu Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- c) Zarządowi Głównemu Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego;
- d) Zarządowi Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego;
- e) Zarządowi Głównemu Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego.

Dodatkowo – stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) – projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektowanej regulacji na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ projektowanej regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wpływ projektowanej regulacji na bezpieczeństwo

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia zapewni sprawniejszą weryfikację zespołów (przewodnik z psem ratowniczym) i powinno przyczynić się do zwiększania liczby tych zespołów pozostających w dyspozycji Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego. Spowoduje to możliwość zadysponowania większej liczby zespołów poszukiwawczych do działań ratowniczych po katastrofach budowlanych, jak i do współdziałania z jednostkami Policji podczas akcji poszukiwawczych osób zaginionych na terenach trudno dostępnych i leśnych.

Za zgodność
pod względem prawnym
i redakcyjnym

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Prawnego MSWiA
Kobierska
Katarzyna KOBIERSKA